

מסורת הש"ס

(א) (שבת פת: ב) רש"י
האמר, (ג) (ר"ה ד: ושי"ג),
(ד) (שבת פג: ט) (ופ"ע
תוס' ע"י יו"ט, ר"ה הו"ה
ותוס' שנועזת לה, ר"ה
בבבא), (ו) (רש"י רש"י)
(ז) (תוס' תוס' יומא סה, ר"ה
טעל), (ח) (ג"ל ר"ה ותנועת
תפסה להס),

תורה אור השלם

1. השמים שמים לוי
והארץ תלמי לבני אדם:
הנהלתן קצת קטן
2. וידך ה' על יד סיני
אל ראש ההר וקרא ה'
למשלה אל ראש ההר
יצל משה שמונת יום
3. ובעצור גלגלי בים
הדואל על יד החרים
אשר על פני ירשקם
ספרם ובעבר על החרים
מחציו מחרתה וקרא ה'
גורלה מאד ופש חצי
ההר עצמה וקצו
נגבה וכוהי יד ה'
4. ומשה עלה אל
האלהים וקרא אליו ה'
מן ההר לאמר הו
אמא לבית יעקב ותגיד
לבני ישראל
5. שמונת יום
היה וקרא החרים
הלך ודבר ודבר רב
אל וסוסי ואמרדון
שניהם ויעל אליהם
בסערה חרימים:
מלכים ב ב א
6. מאתו פני כסה פרשו
ועל עננה איוב כ ט
7. ונצח ארץ צני שטים

צִי קָמְתָה: שְׁמוֹת כֹּהֵן
וַעֲשֵׂיתָ לוֹ מִסְנָה

טפח סביר ועשיתו ור' ור' להב
למסגרתו סביר:

סוכה פרק ראשון סוכה

וּסְנִיָּא מַעֲוֵלָא לֹא יֵרְדֵּה שְׂכִינָה לַמַּעֲסָה. וְקָרָא כְּמוֹי דְּעַל כְּפוּרֵי יִרְדֵּה שִׁי"מ לַמַּעֲסָה מַעֲסָרָה מִפְּסָקָא רְשׁוּתָא: לַמַּעֲסָה מַעֲסָרָה שְׂפָחִים. מִירְוָלָא הוּא: שְׂפָרִישׁ שְׂדֵי מוֹיזֵי שְׂכִינָתוֹ. פִּרְשׁוּ טַעֲמִיקוֹן קָא דְרִישׁ: מַדָּם קוּמַסָּה לֹא נִגְזֵר. מַדָּם עֲזִיבָה יֵהֵא קוּמַסָּה שְׂכִינָה יֵהֵא לְאִרְוֹן

ותניא ר' יוסי אומר מעולם לא ירדה שכונה למטה ולא עלו משה ואליהו למרום שנאמר יהשמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם ולא ירדה שכונה למטה והכתיב יורד ה' על הר סיני למעלה מעשרה טפחים והכתיב ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים למעלה מעשרה טפחים ולא עלו משה ואליהו למרום והכתיב ומושה עלה אל האלהים למטה מעשרה והכתיב ויעל אליהו במערה השמים למטה מעשרה והכתיב במערה פני כסא פרשו עליו עננו ויאמר ר' תנחום מלמד שפירש שדי מזוי שכנתו ועננו עליו למטה מעשרה מכל מקום מאחו פני כסא כתיב אישתרבוני אישתרבב ליה כסא עד עשרה ונקט ביה כשלמא ארון תשעה דכתיב ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו אלא כפורת טפח מנלן דתני רבי חנינא כל הכלים שעשה משה נתנה בהן תורה מדת ארכן ומדת רחבן ומדת קומתן כפורת מדת ארכה ומדת רחבה נתנה מדת קומתה לא נתנה צא ולמד מפותח שבכלים שנאמר ועשית לו מסגרת טפח סביב מה להלן טפח אף כגון טפח ונילף מכלים גופייתו תפשת מרובה ת ונילף מציץ דתניא ^אציץ דומה כמין טס וקפ מאזן לאזן וכתוב עליו ב' שימין יו"ד מה וא"ר אליעזר בר' יוסי אני ראיתיו ברומי אחת דנין כלי מכלי ואין דנין כלי מתכשיט דנין כלי מכלי ואין דנין כלי מהכשר כלי אי מסגרתו למטה היתה הניחא למאן דאמר אין דבר מסגרתו למעלה היתה מאי איכא דנין דבר שנתנה בו תורה מדה מדבר שנתנה בו שלא נתנה בהן תורה מדה כלל רב הונא קדומה ואין פנים פחות מטפח ואיכא כאפי

ה.

י"ד ה'א במלמעה. אע"פ שו"ד ה"א שם גמור אין זה הוגה שם באותיותיו אם מוצי' שמי' אמות כיון דלמי מוצי' לשם שם שלם ועוד ההוגה שם באותיותיו פיר' כקוטרם שדורש אמות שם בן ארבעים ואשים ואע"פ שמוז'ין בכל (המאות):

קדש א"ת מלמטה. י"מ למטה

רבינו חננאל

והוא ר' יוס' אורם מלמד.
אלה ירדו בשבת למטה.
ואל, והתחת ירדו ה' חזק
על ח' וט', וזו חזק
ועמוד וירדו ביום משיח
ושנין, למעלה מעשרה
ספחים, ואלו עליו משה
והתחת למרד, והתחת
משה על אל האלהים.
ועל ירדו אליו ביום משיח
ההמים, ושנין, למטה
מעשרה, והתחת אמר
עליו שר מרדו עליו ענו,
והתחת ר' נחום מלכות
שפדור שר מלכותו.
ושנין מרדו ענו עליו,
כל מקום מאחז פה אחד,
ככל שר מ' ש' אחת, י'
ושנין שרבו לו הכסף
וראנו ש' אל משה לו
עלה אל משה מעשרה
ספחים, למטה אליו מ'
ועתה רבותו ביה אמה
ועתה נקטנו לו אמה ר'
פסחים וזכור קמת אהרן
ש' ספחים, אל א' (מפתח)
מג' לו, ואספקו לו'
מפתח ספחים, וראו
המפתח, ודעתו אהרן
לו מרדנו טעם, ואשקנין
ועליו משה, ורמז על ש'
דוקא כמין ש' אמה
וזה רמזו ש' אצבעות
עליו קמתו אהרן וזכור
עליו ש' אשן ירדו'
למעלה וקמת ל' פ' י'
ועליו ואמר י' לו'
אלו ראיות ברזים מכות
עליו דוקא על כל כשרה
אחת, וירדו עליו ח' וט'
ושנין, ואלו ענין ל'
מחשבים, ואפילו ל' ח'
מספרות למעלה אל סכ'
מקום טעם חורף עשיר
השולחן מרד, וזכור חורף
עליו הארז מרד וזכור
לו, וזה, ואשקנין צ' וז'
עליו למעלה חורף מרד
כלל, ב' וראו אמה מרד
טעם מהרז, וזכור חורף
עליו מרד, וזכור חורף.

ל"ב א מ"י ס"ט מהלכות
כלי המקדש הלכה א'
סמנ עשין קעב: